

[Olufson.]

men den har et sagligt Formaal, som den er, idet den gaar til Vejenes Vedligeholdelse og Forbedring. Saa længe man holder paa det, vil de motorkørende ikke med nogen saglig Begrundelse kunne gaa imod det, men hvis man drejer denne Skatteskrue alt for stærkt, tror jeg, at der vil komme et saa stort Pres udefra, ikke alene fra de motorkørende, men ogsaa fra andre, at det bliver vanskeligt. Vi har taget 6 Mill. Kr. paa denne Skat i et Aar, men der er jo baade i dette Ting og i det andet høje Ting foreslaaet, at der skulde lægges en permanent Skat paa indtil 9 Mill. Kr. paa Benzin.

Vi har maattet tage en Tillægsafgift paa Silke paa 1 Mill. Kr., paa Æbler og Pærer paa 1,5 Mill. Kr. Dertil kommer, som nævnt, en Nedsættelse paa Militærudgifterne derigennem, at Aargangen 1925 bliver fritaget for en Indkaldelse, hvilket betyder en Besparelse paa 800.000 Kr. foruden den Velgerning, det er, at disse gamle Kanutter ikke kommer ind til Sikringsstyrken.

Formanden: Kanutter er ikke noget passende Udtryk.

Olufson: Ja, jeg kunde ikke finde andet Udtryk i Øjeblikket.

Formanden: Derfor er Udtrykket lige upassende.

Olufson: Ved Siden af er der opnaaet en Udsættelse paa de ekstraordinære Udgifter paa 1,5 Mill. Kr. Alt i alt har man ved disse Dækningslove opnaaet at faa et Beløb paa 33,7 Mill. Kr., der altsaa gaar ud til Landmændene som Krisehjælp og ud til Amterne som Andel i Sygehusudgifterne.

Vi fra vor Side kan kun være tilfredse med, at det er lykkedes at opnaa et Resultat, og jeg paaskønner i hvert Fald den Imødekommehed, som er vist fra det konservative Folkeparti for at faa en Realitetsbehandling af disse Ting.

I selve Betænkningen har man fra Partiet Venstres Side søgt at fremstille det, som om Regeringspartierne ikke har ønsket at komme i Forhandling med dem, som om man har stillet disse Ændringsforslag og kun ønsket at forhandle om dem og ikke har villet modtage Ændringsforslag fra anden Side.

Det er ikke rigtigt; og netop denne Overenskomst viser jo, at det ikke er rigtigt. Men det, vi har set i denne Sag, er det samme, som vi har set nu i de senere Aar paa Rigs-

dagen, nemlig dette, at det synes ikke, at man fra Venstres Side kan komme bort fra den Forestilling, at man endnu sidder paa Regeringsbænken. Hver Gang vi fra vor Side har fremsat Lovforslag, og de kommer i Udvalg, sker der ikke det, at man fra anden Side fremsætter Ændringsforslag, nej, saa møder man op med store selvstændige Forslag, og saa siger man til Regeringen: Her er vore Forslag, vil I nu stille Ændringsforslag til dem.

Det er sket Gang efter Gang, og det er ogsaa sket i denne Sag, og jeg tror, at Venstre maa finde sig i at anerkende Regeringen som den, der er førende i Lovgivningsarbejdet. For saa vidt de da selv vil være med, er de ved Hjælp af den politiske Konstellation, vi har her i Landet, i Stand til at øve en betydelig Indflydelse paa Lovgivningen. Men de kan ikke forlange, som det er blevet gjort i dette Udvalg, at man endogsaa skulde gaa saa vidt, at Venstres Forslag skulde føres videre, og saa skulde Regeringsforslagene stilles som Ændringsforslag til dem.

Det er det, som nu er blevet brudt ved, at det konservative Folkeparti er gaaet ind i en Realitetsbehandling. Vi fra vor Side har maattet bøje os langt; jeg skal ikke udtale mig om, hvem der har bøjet sig længst i denne Sag. Men vi er kommet ud af den Forestilling, som Venstre havde ført os ind i: at det faktisk var Oppositionen, der skulde være den førende og ikke Regeringen. Jeg vil advare Venstre imod at fortsætte med dette, jeg tror ikke, det vil være heldigt i Længden. Venstre har nu gennem mange Aar været den ombejlede her i Landet, alle har bøjet sig for dem og søgt at komme dem i Møde; men det er en farlig Situation, hvis man af den Grund begynder at blive kostbar, for saa kan der let indtræffe det, at den ombejlede kommer til at sidde over, medens Bejlerne løber med andre.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for de af Flertalspartierne stillede Ændringsforslag og stemmer imod samtlige de af Mindretallet stillede Underændringsforslag.

Madsen-Mygdal: Da vi ved Kriseforslagenes første Behandling fra vor Side gik med til, at Forslagene uden nærmere Omtale gik i Udvalg, gjorde vi det, som jeg ogsaa udtrykkeligt fremhævede, for hurtigst muligt at faa taget fat paa Arbejdet og faa undersøgt, om der var Mulighed for en Forhandling. Denne Undersøgelse har imidlertid ikke fundet Sted i Udvalget, det er ikke i Udvalget blevet afprøvet, hvorvidt der maatte være Mulighed for en Forhandling